

Kommunerne til at bruge et Beløb af 75,000,000 Kr., hvoraf Staten betaler de to Trediedele. Jeg siger, at det er en udmærket Illustration netop til det Valgflæsk, som Socialdemokratiet sendte ud, vistnok ved en Udtalelse af Minister Stauning, om Krigens og Dyrtidens Venner og Fjender. (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]: Er Pengene blevet brugt?). De er i hvert Fald bevilgede, og netop det, at de er bevilgede, viser, at vi har erkendt, at det var nødvendigt at foretage noget for at komme Smaafolk til Hjælp.

Jeg skal i den Forbindelse minde om, at i Sommeren 1915 stod jeg i Sorø sammen med den ærede Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) og det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), og dér udtalte jeg netop, at trods de Foranstaltninger, der var foretagne med Hensyn til Brødet og Flæsket, vilde det være nødvendigt at foretage helt andre Foranstaltninger for at komme Smaafolk i dette Land til Hjælp. Vi havde paapeget og var klar over, at en Regulering vilde blive nødvendig. Jeg fjører til, hvad det ærede Medlem kender saa godt, at efter § 2 kan der reguleres saa meget det skal være, og Staten følger med med en Trediedel. Jeg vil i denne Forbindelse give det ærede Medlem fra Slagelse Svar paa hans Spørgsmaal forleden, da han spurgte mig — det var i alt Fald Meningen —, om han havde forstaaet mig rigtigt, naar jeg paa en Afbrydelse overfor den højtærede Indenrigsminister spurgte: Hvoraf ved man, at Smørprisen vil gaa ned under 2 Kr.?, som den ærede Minister mente, sigtede til, at den videre Regulering skulde foregaa ved de kommunale Dyrtidsforanstaltninger. Her har det ærede Medlem forstaaet mig ret, det var min Mening. Jeg har nemlig den Opfattelse, at med Hensyn til Smørret maa altsaa Staten bære sin Del af Byrden, den tager sin Part paa Brød og Flæsk, den maa ogsaa tage sin Part med Hensyn til Smørret, men hvor langt vi skal ned i saa Henseende, er netop det, vi skal forhandle om, og dér er jeg tilbøjelig til at tro, at Staten som saadan ikke kan love mere, end hvad den midlertidige Ordning indeholder med Hensyn til det Beløb, den skal yde. Men jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), naar han mener, at Staten skal paatage sig Byrden ned til 1½ Kr., at den skal dække Forskellen mellem 1 Kr. 50 Øre

og den Pris, som jeg var enig med det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) om, at vi ikke skulde ned under: 2 Kr. 24 Øre, som jeg tror, det ærede Medlem nævnedes som den Pris, Mejerierne skulde have.

Saa spurgte det ærede Medlem mig: Hvor skal Pengene komme fra, naar vi altsaa har brugt alle de Penge, vi har Ret til at bruge efter § 1? Dertil vil jeg sige: Viser det sig nødvendigt at skaffe flere Penge, saa har Venstre aldrig vist sig uvilligt til netop i Samvirken mellem Kommune og Stat at bevilge de fornødne Penge til, at denne Regulering kan finde Sted. Man maa ogsaa forvente, at et Lovforslag vil blive fremsat paa ny med Hensyn til den kommunale Dyrtids-hjælp, og saa kan vi altsaa forhandle om det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) sagde, at Venstre har stillet sig modvilligt — jeg husker ikke nøjagtig Udtrykket, men det var i alt Fald Meningen — med Hensyn til Reguleringen efter § 2. Jeg har haft den Glæde, efter at vi har vedtaget disse to kommunale Dyrtidslove, at indlede en Forhandling i Sorø Amts Sogneraadforening netop om disse Love, og saa vidt jeg husker, var det ærede Medlem ogsaa til Støde ved dette Møde, og jeg skal ikke lægge Skjul paa, hvordan jeg anbefalede dem at praktisere den kommunale Dyrtidslov. Navnlig udtalte jeg som min Opfattelse af Loven, at jeg vilde finde det rigtigt, at Amtskommunerne regulerede med Hensyn til Brød, idet jeg erkendte, at det var Hovedreguleringen for os alle, og at det altid vil gaa saaledes, at Grænsen er vanskelig at trække. Det er Svagheden ved Loven, og der vil altid ligge nogen — jeg maa vel udtrykke mig saaledes — mellem det vaade og det tørre, altsaa dem, der ikke er særlig vanskelig stilledes, men dog er i saadanne Forhold, at de har vanskeligt ved at klare sig. De bliver hjulpet med Hensyn til Brødet, og det vil have stor Betydning, særlig for dem, der sidder med en stor Familie. Man kunde ogsaaerved faa en glidende Skala, naar man undlod at udskrive den personlige Skat paa disse Mennesker, som jeg tillader mig at karakterisere ved, at de ligger mellem det vaade og det tørre. Dem kommer man altsaa til Hjælp.

Den anden Grund, hvorfor jeg vilde have, at man for Brødets Vedkommende skulde lade Amtet foretage Prisregulering-